

A Győri Ítélőtábla, mint harmadfokú bíróság a Győrött, 2013. február 28. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A foglalkozás körében elkövetett gondatlan veszélyeztetés vétsége miatt vádlott neve ellen indult büntetőügyben a Vas Megyei Bíróság 2011. június 7. napján kihirdetett 3.Bf.24/2010/27. számú ítéletét **helybenhagyja.**

I n d o k o l á s :

A Szombathelyi Városi Bíróság a 3.B.472/2008/27. számú ítéletével vádlott neve vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 171. § (1) bekezdése szerint minősülő foglalkozás körében elkövetett gondatlan veszélyeztetés vétségében, ezért 300 napi tétel, napi tételenként 300 Ft, összesen 90.000.-Ft pénzbüntetésre ítélte, rendelkezve annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról is meg nem fizetése esetére. Az eljárás során felmerült bűnügyi költségből 116.488.-Ft vonatkozásában a vádlottat kötelezte annak megfizetésére, míg a fennmaradó 159.690.-Ft-ról akként rendelkezett, hogy azt az állam viseli.

Az ítélet ellen a vádlott és védője jelentett be fellebbezést felmentés végett.

A Vas Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság a 2011. június 7. napján kelt 3.Bf.24/2010/27. szám alatti ítéletével a Szombathelyi Városi Bíróság ítéletét megváltoztatta, a vádlottat az ellene 1 rb foglalkozás körében elkövetett gondatlan veszélyeztetés vétsége miatt emelt vád alól felmentette, és az eljárásban felmerült bűnügyi költségről megállapította, hogy azt az állam viseli.

Az ítélet ellen az ügyész jelentett be fellebbezést a vádlott terhére a tényállás helyesbítése mellett a vádlott bűnösségének 1 rb foglalkozás körében elkövetett gondatlan veszélyeztetés vétségében történő megállapítása és pénzbüntetés kiszabása érdekében.

Az ügyészi fellebbezést a Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.209/2011/1-I. szám alatti átiratában módosítva, a másodfokú ítélet hatályon kívül helyezése és a másodfokú bíróság új eljárásra utasítása érdekében tartotta fenn. Az átiratban hivatkozott arra, hogy az eljárási szabályokat az első és a másodfokú bíróság is betartotta. Az elsőfokú bíróság nagyrészt megalapozott tényállást állapított meg, amely a másodfokú bíróság kiegészítéseivel és módosításaival vált megalapozatlanná. Ezért a tényállásból mellőzni kérte a másodfokú

ítéletben rögzített azon megállapítást, hogy „a még teljes körű kórelőzményi adatok birtokában is tünetszegény kórlefolyás megtévesztő volta vezetett a diagnosztikus tévedéshez, ahhoz, hogy a vádlott nem kórismézte a mélyvénás trombózist.” Álláspontja szerint ugyanis ez feltételezésen alapszik, helyett csak azt lehetett volna megállapítani, hogy a kórlefolyás tünetszegény volt, pusztán a külső tünetekből mélyvénás trombózisra következtetni nem lehetett, de a Szombathelyi Városi Bíróság előtt elhangzott, a tüdőembóliák kapcsán készült statisztikai adatok tükrében a vádlottnak további célirányos kérdéseket kellett volna feltennie, az egyéb lehetséges és az adott balesettel összefüggésben lévő tünetekre is rá kellett volna kérdeznie. Mindezt a vádlott elmulasztotta, így a kórelőzményt teljes egészében nem tárta fel, amely a bíróság által meghallgatott szakértők véleménye szerint szakmai szabályszegésnek minősül. A megyei bíróság részben a megváltoztatott tényállásból helytelen ténybeli következtetést levonva állapította meg, hogy a vádlott nem követett el szakmai szabályszegést, ezért helytelenül mellőzte a vádlott büntetőjogi felelősségét megalapozó, az első fokú ítélet 3. oldal 4. és 5. bekezdésében tett megállapításokat. Ezáltal a másodfokú ítéleti tényállás megalapozatlanná vált. Ez a megalapozatlanság a harmadfokú eljárásban nem orvosolható, mivel a fellebbviteli főügyészség indítványának megfelelően megalapozottá tett eltérő tényállás alapján a vádlott bűnösségét kellene megállapítani, amely a Be. 352.§ /1/ bekezdés b/ pontjában írt törvényi korlátba ütközik. Ezért a fellebbviteli főügyészség indítványozta, hogy az ítélőtábla a megyei bíróság ítéletét a Be. 392.§ /1/ bekezdés d/ pontjára figyelemmel tanácsulésen bírálja el, és a másodfokú bíróság ítéletét helyezze hatályon kívül és utasítsa új eljárásra.

A harmadfokú nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratban foglaltakat változtatás nélkül fenntartotta.

A védő a harmadfokú nyilvános ülésen - részben hivatkozva az első fokú ítélet elleni fellebbezés kapcsán előadottakra is - a fellebbviteli főügyészség indítványára tett írásbeli észrevételét összefoglalva tartotta meg perbeszédét, kérve a megyei bíróság ítéletének helybenhagyását. Hangsúlyozta, hogy a vádlott részéről teljes körű fizikai vizsgálat történt, ennek során a trombózisra utaló tünetek mindegyike észlelhető és érzékelhető. Nincs adat arra, hogy a sértett a vizsgálat alkalmával beszámolt a korábban a vádlójában érzett trombózisra is jellemző fájdalomról. A vádlott állítása szerint csak a térdét fájlalta, amely megfelelt a gyógyulásban lévő sérüléseknek és a térdet ért korábbi erőbehatásoknak. Nem merült fel olyan adat, amely cáfolná, hogy az ellátás összes eleme, - az anamnézis, orvosi vizsgálat, diagnózis, javasolt terápia - megvalósult a szakma szabályai szerint. Hivatkozott a védő arra, hogy a megyei bíróság éppen azért vett fel további bizonyítást, mert az első fokú bíróság ítéletét megalapozatlannak találta. Ilyen előzmények után a fellebbviteli főügyészség alappal nem indítványozhatja a másodfokú bíróság által megalapozatlannak ítélt első fokú bírósági ítélet felülbiztosítását. A védő álláspontja szerint a fellebbviteli főügyészség által a másodfokú ítéletből mellőzni kért rész nem feltételezésen, hanem az ETT szakvéleményén alapszik, ekként az nem iratellenes és nem téves ténybeli következtetés eredménye. A megyei bíróság által megállapított tényállás valamennyi, a bizonyítási eljárás során beszerzett bizonyíték hiánytalan és megfelelő mérlegelésén alapszik, amely ekként irányadó kell, hogy legyen a harmadfokú eljárásban is. Az egészségügyi törvényre hivatkozva utalt a védő arra is, hogy az a betegre is teljes körű együttműködési és tájékoztatási kötelezettséget

ró. A sértett csak térdfájdalomra panaszkodott, ettől a kórképtől eltérő tünet nem volt észlelhető, illetőleg ezen megállapítással ellentétes, hitelt érdemlő bizonyíték nem áll rendelkezésre.

A harmadfokú nyilvános ülésen megjelent vádlott csatlakozott védőjéhez.

A fellebbezésre tekintettel az ítéletábra a megyei bíróság ítéletét és az azt megelőző első és másodfokú eljárást teljes terjedelmében felülbírált a Be. 387.§ /1/ bekezdésének értelmében.

Ennek során megállapította, hogy az eljáró bíróságok az eljárási szabályok betartásával folytatták le eljárásukat. Olyan eljárási hiba egyikőjük részéről sem történt, amely akadályát képezhette volna az érdemi felülbírálatnak.

A Vas Megyei Bíróság a másodfokú felülbírálat során az első fokú ítéleti tényállást megalapozatlannak, felderítetlennek ítélte meg, melyet arra vezetett vissza, hogy az első fokú eljárásban szakértői véleményt adó Veszprémi és Győri Szakértői Intézetek szakvéleményében észlelhető ellentéteket nem oldotta fel. Nem adta elfogadható indokát, hogy a Veszprémi Szakértői Intézet véleményét a győrirel szemben miért fogadta el. Ezért a megyei bíróság bizonyítás felvételét rendelte el, a Be. 111.§ /1/ bekezdése alapján más szakértőként kirendelte az Egészségügyi Tudományos Tanács Egészségügyi Területen Működő Igazságügyi Szakértői Testületet. Az ETT szakvéleménye újabb olyan kérdést vetett fel, amelynek tisztázása érdekében a másodfokú bíróság szükségesnek látta az első fokú eljárásban szakvéleményt adó szakértők ismételt nyilatkoztatását és a vádlott újbóli, részletesebb kihallgatását is. A tárgyaláson vádlott neve vádlott pontról pontra haladva előadta a vizsgálat menetét, az általa tapasztalt elváltozásokat, a bíróság erre nézve nyilatkoztatta a szakértő párosokat is, majd a veszprémi szakértők véleményében felmerült újabb körülményre tekintettel, amelyben a két szakértői intézet közt ismételt ellentmondás volt tapasztalható, szükségesnek ítélte az ETT szakvéleményének kiegészítését.

A másodfokú bíróság ezen bizonyítékokat és az első fokú bíróság által beszerzett bizonyítékokat immár egyenként és összességében is megvizsgálta, egybevetette megfelelően számot adva ezen mérlegelő tevékenységéről is. Ennek eredményeként-elfogadva a vádlott erre vonatkozó vallomását és a szakértői vélemények megállapításait - jutott arra a megállapításra, hogy a sértett fizikai vizsgálata teljes körű volt, megfelelt a szakma szabályainak, az 1cm-t meg nem haladó mértékű csekély végtagduzzanat az egyéb tünetek - bőrfeszesség, meleg tapintat, a bőr kifényesedése és öröklött tényező - hiányában nem volt olyan mértékű, amely további célzott vizsgálatok elvégzését indokolta volna.

A kórelőzmények feltárásával kapcsolatosan a megyei bíróság azt a következtetést vonta le, hogy az adminisztráció nagyfokú hiányossága miatt utólag nem rekonstruálható, hogy a vizsgálat alkalmával az orvos részéről milyen kérdések, a sértett részéről milyen erre adott válaszok hangzottak el, ezzel együtt az sem nyert bizonyítást a szakértői vélemények - ezen belül is az ETT véleménye - ismeretében sem, hogy a vádlottnak milyen további, büntetőjogi felelőssége szempontjából releváns kórelőzményi adatokat kellett volna feltárni, amelyek

okozati összefüggésbe hozhatók a közvetlen veszélyhelyzettel. Meg kell jegyezni, hogy ilyen további releváns kórelőzményi adatokra maga a fellebbviteli főügyészség sem hivatkozott. A tényállásnak a fellebbviteli főügyészség által indítványozottak szerinti megváltoztatására az adott bizonyítéki kör mellett csak a rendelkezésre álló bizonyítékok felülmérlegelése eredményeként kerülhetne sor, amely a felülbírálat során sem a másod-, sem a harmadfokú eljárásban nem megengedett, s ilyen célból a felülbírálatot végző bíróságnak az ítélet hatályon kívül helyezésére sincs törvényes lehetősége.

Mindezek alapján az ítéletábra a másodfokú bíróság által kiegészített és pontosított tényállásban a Be. 352.§ /1/ bekezdésében írt hibákat, hiányosságokat nem észlelt, az a fellebbviteli főügyészség által vitatott részében az ETT kiegészített véleményén alapszik, ezáltal irányadó volt a harmadfokú elbírálás során is a Be. 388.§ /1/ bekezdésének értelmében. A másodfokú határozat indokolásából egyértelműen kiderül, hogy a megyei bíróság az első fokú ítéleti tényállásból mindazon megállapításokat mellőzni kívánta, amelyek a vádlott büntetőjogi felelősségét megalapozták, ezért csak elírásként értékelhető, hogy a mellőzött részekből / első fokú ítélet 3. oldal 4. és 5. bekezdés/ lemaradt a 3. oldal 6 bekezdése is. Ugyanígy ítéletszerkesztési hiba, hogy a másodfokú ítéleti tényállásban vannak olyan megállapítások, amelyek a jogi indokolásra tartozóak, ez azonban a tényállás megalapozottságát érdemben nem befolyásolja.

A tényállás alapján a másodfokon eljáró megyei bíróság helyesen vonta le azt a következtetést, hogy a vádlott terhére rótt bűncselekmény elkövetése nem bizonyítható egyrészt azért mert a bizonyítás eredményeként nem volt kétséget kizáróan megállapítható **vádolt neve** vádlott részéről a kórelőzmények feltárásának elmulasztásában jelentkező szakmai szabályszegés, a helytelen kórismezés pedig a tünetszegény kórlefolyás megtévesztő volta miatt büntetőjogi felelősséget nem megalapozó diagnosztikus tévedés.

Mindezek alapján az ítéletábra a Vas Megyei Bíróság ítéletét a Be.397.§-a alapján helybenhagyta.

Győr, 2013. február 28. napján

Dr.Zólyomi Csilla sk..Takácsné dr.Helyes Klára sk.	.Vajda Edit sk.
a tanács elnöke	a tanács tagja, előadó
	a tanács tagja

Záradék:

Ezzel a végzéssel a Vas Megyei Bíróság 2011. június 7. napján kihirdetett 3.Bf.24/2010/27. szám alatti ítélete a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2013. február 28. napján

.Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: